

Jesús Tuson i Valls, *Una imatge no val més que mil paraules*, Barcelona: Editorial Empúries, 2001. ISBN: 84-7596-782-5, 110 pp.

Jesús Tuson, profesor valenciano que traballa sen acougo na área de lingüística da Universitat Central de Barcelona, é ben coñecido (e recoñecido) en Galicia pola obra *Mal de linguas*, traducida polo profesor Xulio Sousa e publicada por Edicións Positivas, que obtivo un importante éxito tanto entre os especialistas como entre un público máis amplo, sobre todo entre os alumnos de bacharelato, por ser un libro recomendado por moitos profesores de lingua galega, e que na súa versión catalana xa vai pola 16ª edición. Outros libros ben interesantes do autor, tamén publicados na Editorial Empúries, son *El luxe del llenguatge* (12ª ed.), *El llenguatge i el plaer* (2ª ed.), *El llenguatge* (6ª ed.), *L'escriptura, Històries naturals de la paraula* (3ª ed.) e *¿Com és que ens entenem?*

So o título *Una imatge no val més que mil paraules* e o subtítulo (*Contra els tòpics*) recóllense 15 relatos curtos que se caracterizan, o mesmo que a totalidade da súa obra, pola claridade e amenidade das análises lingüísticas de Tuson. Porque unha característica única deste autor e investigador é o seu ton desenfadado que, cunha ollada fina, aguda, seca e cunha linguaxe clara e precisa, se achega aos fenómenos lingüísticos máis correntes e familiares, sen pedantería científica, nada de escritura arrevesada e aburrida chea de terminoloxía enfarragosa. Tuson escribe sobre lingüística, sobre as linguas, sobre as sociedades que as empregan, dunha maneira clara e entretida. E isto xa é, de por si, unha boa homenaxe ao lector.

A obriña, diminutivo empregado aquí co sentido máis agarimoso, está dividida en tres partes: *De comunicació oral i escrita; De mites innocents e De mites perversos*, xunto cunha presentación e unha conclusión. Ao mesmo tempo cada unha das partes inclúe 5 capítulos de extensión ben breve e que arrincan dunha frase tópica; podo pór algúns exemplos ben coñecidos (e sufridos) polos galegos: “*Una imatge val més que mil paraules*”, “*Fer literatura és cosa de pocs, ben dotats per la natura*”, “*El llenguatge és un mitjà de comunicació*”, “*La meua llengua és la més fàcil de totes*”, “*Les llengües amb més parlants són més útils*”, “*Hi ha llengües que han perdut el tren de la modernitat*”, “*¿On anirem a para amb aquestes llengües locals?*”, “*Un estat plurilingüe és molt car de mantenir*”...

De ben seguro que moitos dos lectores desta recensión xa están ansiosos por coller este libro e ir vendo como Tuson vai abrindo co seu bistori cada un destes tópicos e deixa que saia todo o pus da intolerancia, do descoñecemento e da máis absoluta das ignorancias, e é preciso ter como seguro que moitos de nós, en principio xa vacinados contras estes males, temos tan asimilados estes clixés e prexuízos, que nunca nos vén de máis unha lectura tan axeitada coma esta. Aínda por riba podémolo facer tomando un viño en calquera taberna do país e ir observando, ao mesmo tempo, ao noso arredor, como se están a reproducir cada un dos temas tratados nesta obra.

Porque os tópicos son creados a partir do descoñecemento, transmitidos e asumidos polas sociedades dunha maneira acrítica e atemporal, ata que non se demostre o contrario, é por iso que cada un de nós debe destruír todos os

prexuízos que levamos dentro, pronunciar as palabras tabú, someter a debate cada unha das nosas afirmacións que se elevan ao nivel de clichés. Por todo isto, Jesús Tusón parte do pensamento crítico para sinalarnos e desmontar sutilmente 15 afirmacións que funcionan dentro da nosa sociedade como verdadeiros panterlos.

XURXO FERNÁNDEZ CARBALLIDO
(Universität Tübingen)